

25 ноября 2018 года, в научно-культурном центре «Дом Ованеса Туманяна» Епархии ААЦ в Грузии, был проведен открытый урок воскресной школы «Сурб Егия Маргаре», посвященный поэту Егише Чаренцу. Урок стал по новому преподнесенным мероприятием, посвященным 120-летнему юбилею Егише Чаренца, и в этот раз уже восхвалением патриотического и боевого духа поэта и бессмертных алмазов его поэзии. На мероприятии присутствовали первый секретарь посольства Республики Армения в Грузии Артур Саргсян, поэт-переводчик Гиви Шахназар, тбилисская интеллигенция, представители армянского общества.

Своим благословенным присутствием мероприятие почтил Глава Епархии ААЦ в Грузии, Его Преосвященство Епископ Вазген Мирзаханян.

Поприветствовав присутствующих, руководитель научно-культурного центра, Гисане Овсепян, рассказала о посещении Егише Чаренцем дома Ованеса Туманяна, где, к сожалению, ему не посчастливилось встретиться с великим поэтом всех армян. И хотя уже прошло 100 лет с того дня, дух двух великих поэтов из когорты армянской литературы сегодня витает в стенах дома Ованеса Туманяна.

И началось восхваление восседающего на троне армянской литературы поэта Еише Чаренца и его боевой и бессмертной поэзии, пафоса постоянного борца и патриота своей Родины.

Воспитанники воскресной школы, которые не разговаривают на родном языке, и для кого Егише Чаренц до сих пор был неизвестным поэтом-писателем, новички - всего лишь за несколько месяцев, а ученики старшей группы – за год, смогли выучить и представить на родном языке образцы поэзии Егише Чаренца, а также рассказали о жизни поэта, раскрывая формирующуюся в своих сердцах большую любовь и уважение к армянскому литературному наследию наших великих поэтов и писателей.

Мероприятие было гармоническим и осмысленным, чему посодействовала преданная и

прославленная работа заслуженного педагога армянского языка и литературы Розы Зорабян, которая каждый раз искусно представляет разные величины из созвездий армянской литературы. Заслуженный педагог также принимала участие в мероприятии, прочитав и замечательно исполнив стихотворения и песни Егише Чаренца. Эдмонд Ахоян, ученик №103 публичной школы г. Тбилиси, также прекрасно исполнил свой номер.

В завершении мероприятия, всех присутствующих благословил и дал высокую оценку Глава Епархии ААЦ в Грузии, Его Преосвященство Епископ Вазген Мирзаханян, который отметил важность проведения открытого урока воскресной школы в этом центре, так как данное мероприятие стало истинным праздником, посвященным двум великим представителям армянской литературы.

Предводитель Епархии отметил, что оба гениальных сына армянского народа заключают в себе идею государственности: Ованес Туманян – своим всенациональным мышлением, как носитель идеологии своего народа, а Егише Чаренц – своим поэтическим словом, как пламенный борец за свободу нации и Родины. И долг нового поколения – познать и признавать гениев своего народа.

Глава Епархии выразил благодарность заслуженному и одаренному педагогу, Розе Зорабян, которая каждый раз представляет великих армянских писателей и поэтов по-новому, и делает видные армянские умы родными для разговаривающей не на родном языке молодежи.

В завершении мероприятия участники открытого урока вместе продекламировали стихотворение Егише Чаренца «Ес им сирун Айстани» («Я привкус солнца в языке Армении родной люблю»), как восхваление гордости за армянский язык и Родину.

2018 թվականի նոյեմբերի 25-ին, Վիրահայոց թեմի «Հովի. Թումանյանի տուն» գիտամշակութային կենտրոնում ներկայացվեց թեմի «Սո
ւրբ
Եղիա
մարգարե
»
կիրակնօրյա
դպրոցի բաց դասը՝ նվիրված

Եղիշե Չարենցին: Դասը դարձավ Եղիշե Չարենցի 120-ամյա հոբելյանին նվիրված միջոցառման նորովի մատուցումը այս անգամ արդեն բոցաշունչ բանաստեղծի հայրենասիրական շնչով, անմահ, մարտաշունչ, հրաբորբոք

պոեզիայի գոհարների

գովքով:

Միջոցառմանը ներկա էին Վրաստանում ՀՀ դեսպանության քարտուղար Արթուր Սարգսյանը, բանաստեղծ-թարգմանիչ Գիվի Շահնազարը, թբիլիսահայ մտավորականներ, հասարակայնության ներկայացուցիչներ:

Իր օրհնաբեր ներկայությունն էր բերել Վիրահայոց թեմի առաջնորդ Գերաշնորհ Տեր Վազգեն եպիսկոպոս Միրզախանյանը:

Գիտամշակութային կենտրոնի ղեկավար Գիսանե Հովսեփյանը ողջունելով ներկաներին, հիշեցրեց Եղիշե Չարենցի այցելությունը Թումանյանի տուն, որտեղ սակայն նրան բախտ չի վիճակվում հանդիպելու Ամենայն հայոց բանաստեղծին:

Ու թեև շուրջ 100 տարի է անցել այդ օրից, այսօր արդեն

սերունդների կողմից հայ գրականության երկու ռահվիրաների շունչն է թևածում այս տանը:

Ու տարածվեց հայ գրականության գահակալ Եղիշե Չարենցի ու նրա անմահ, մարտաշունչ
,
հրաբորբոք

պոեզիայի
գոհարների

գովքը
,
Եղիշե
Չարենց
բանաստեղծի
,
հայրենիքի
հարատև
մարտիկի
,

բոցաշունչ
հայրենասերի
ստեղծագործությունների
անմահ
պաթոսը:

Կիրակնօրյա դպրոցի օտարալեզու սաները, ում համար Եղիշե Չարենցը մինչև այժմ եղել է անծանոթ անուն, նորերը մի քանի ամսվա, իսկ ավագները մեկ տարվա ընթացքում մայրենի լեզվով
սերտեցին ու
հնչեցրին անմահ
բանաստեղծի
պոեզիայից
նմուշներ, ներկայացրեցին

բանաստեղծի
կյանքի
էջերը
,
վերհանեցին իրենց հոգում ձևավորվող

սերն
ու
գնահատականը հայ
գրականության
մեծերի
գրական
ժառանգության
նկատմամբ
:

Միջոցառումը իմաստավորված, հնչեղ դարձնելուն լիովին օժանդակել էր վաստակաշատ ու սուցչուհու, հայ գրականության համաստեղությունից աստղեր ներկայացնելու նվիրյալի ու ջատագովի

աշխատանքը
,
ով
իր
գեղեցիկ հայերենով, ամսունքով և երգով դարձավ նաև միջոցառման մասնակիցը: Իր գեղեցիկ կատարումով միջոցառումը գեղեցկացրեց թիվ 103 դպրոցի աշակերտ Էդմոնդ Ախոյանը:

Հավարտ միջոցառման իր օրհնությունը ներկաներին հղեց և գնահատանքի խոսք ասաց Վիր ահայոց
թեմի
առաջնորդը
:

Վազգեն Սրբազանը կարևորեց

կիրակնօրյա դպրոցի բաց դասի անցկացումը այս կենտրոնում, քանզի այն

դարձավ իսկական միջոցառում՝ նվիրված հայ գրականության երկու մեծերին: Թեմակալ առաջնորդը նշեց, որ հայ ժողովրդի երկու հանճարեղ զավակները

նաև երկրի պետականության խորհուրդն էին ներառում իրենց մեջ. Հովհաննես Թումանյանն իր

համազգային մտածողությամբ

որպես ժողովրդի գաղափարախոսության կրող, իսկ Եղիշե

Չարենցն իր բանաստեղծական խոսքով ազգի ազատության, անկախության պայքարի բոցաշունչ մարտիկ: Սերունդների պարտքն է ճանաչել ու գիտենալ ազգի հանճարներին:

Թեմակալ առաջնորդը գնահատանքի խոսքեր ուղղեց շնորհաշատ ու վաստակաշատ ու սոցչուհի
Ռոզա
Զոհրաբյանին
,
ով
ամեն
անգամ
հայ
գրականության
մեծերին

ներկայացնում
է
նորովի, հայ
մտքի
երևելիներին
դարձնում

օտարալեզու
երիտասարդների
սեփականությունը
:

Միջոցառման ավարտին մասնակիցների կողմից միահամուռ հնչեց «Ես իմ անուշ Հայաստ
անի » բա
նաստեղծությունը, որպես

մայրենիին
ու
մայր
հայրենիքին ուղղված հպարտության գովք: